

การศึกษารายกรณีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน
และการเขียนภาษาไทย โรงเรียนบ้านแป้นสามัคคีราษฎร์บำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
A Case Study of Prathom Suksa 4 Students Who Had Problems
of Reading and Writing in Thai at Ban Pan Samakkee
Rartbumrung School under the Office of
Sakon Nakhon Primary Educational
Service Area 1

ผู้วิจัย นางสุรัตติยา วงศ์รำพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย

Researcher : Mrs. Surattiyda Wongrumpun;

Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Bhumbhong Jomhongbhibhat

(2) Asst. Prof. Dr. Sumran Gumjudpai

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาปัญหาและสาเหตุของการขาดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ทำการศึกษารายกรณี 2) ศึกษาแนวทางการช่วยเหลือและดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ทำการศึกษารายกรณี ก่อนและหลังการได้รับการศึกษารายกรณี โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านแป้นสามัคคีราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่มีปัญหาในการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน 3 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน อัดซีดีประวัติ แบบบันทึกประจำวัน แบบสอบถาม และระเบียบสนทนา 2) เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย และแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สาเหตุของการขาดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ทำการศึกษารายกรณี ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวของนักเรียน ปัญหาจากครอบครัว และปัญหาจากการสอนของครู

1.1 ปัญหาส่วนตัวของนักเรียน ที่ทำให้นักเรียนขาดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ได้แก่ ไม่สนใจการเรียน ขาดความมั่นใจในตนเอง เมื่อไม่เข้าใจบทเรียนไม่กล้าซักถามครู ทำให้เรียนตามเพื่อนไม่ทัน

1.2 ปัญหาจากครอบครัว ที่ทำให้นักเรียนขาดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย เนื่องจากสภาพครอบครัวมีฐานะยากจน ผู้ปกครองประกอบอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป ขาดความอบอุ่น ขาดการดูแลเอาใจใส่กวดขันในเรื่องการเรียน

1.3 ปัญหาจากการสอนของครู ที่ทำให้นักเรียนขาดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีสาเหตุมาจาก เทคนิควิธีการสอนภาษาไทยของครูไม่เหมาะสม สอนแบบเดิมๆ ทุกครั้ง ไม่เร้าความสนใจ สอนเร็วเกินไป การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้

2. แนวทางการช่วยเหลือและดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ได้แก่ ให้คำปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองให้การเสริมแรง ชี้แนะแนวทางและวิธีการเรียนที่ถูกต้อง ให้ความเข้าใจและเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ พัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน 9 แบบฝึก และประชุมปรึกษารายกรณีร่วมกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความร่วมมือในการแก้ปัญหาและการติดตามให้ความช่วยเหลือ

3. ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย จากคะแนนการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่า นักเรียนทั้ง 3 ราย ได้คะแนนการอ่านภาษาไทย หลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 93.81 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนการเขียนภาษาไทยหลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 95 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน

ABSTRACT

The purpose of this research were: 1) to study of lacking ability in reading and writing Thai among the students being studied and their causes, 2) to find ways to help deal with students who have problems of reading and writing in Thai, and 3) to compare the ability to reading and writing in Thai among the informants before and after they were instructed individually using drills and practices to increase their ability to reading and writing in Thai.

The target group were 3 encountering problems of reading and writing in Thai, who were in Prathom Suksa 4 Students in the academic year 2012 at Ban Pan Samakkee Rartbumrung School under the Office of Sakon Nakhon Primary Educational Service Area 1. The instruments used were two types : 1) Type one was used for collecting data comprising observation, interview, home visiting, autobiography, diary, questionnaire and cumulative record ; 2) The other type was used to solve problems by enhancing the informants' ability to reading and writing in Thai comprising a test to measure their achievements of reading and writing in Thai before and after their problems were identified, and drills and practices aimed to help improve their to reading and writing in Thai. Statistics used for analyzing the quantitative data were percentage.

The findings were as follows:

1. The causes of the informants' lacking ability to reading and writing in Thai were connected with their personal problems, their family problems and their teacher' teaching problems.

1.1 The student' personal problems that made them lack ability to reading and writing in Thai were their lacking in interest in learning, self-confidence, being afraid of asking their teacher when they did not understand that their lesson which made them can't follow their lesson.

1.2 The student's family problems that made them lack the ability to reading and writing in Thai were caused by their family poor, lacking of warmth and lacking care about of their study.

1.3 Their teacher' teaching problems that made them lack the ability to reading and writing in Thai were teacher' techniques are not appropriate, traditional instructors at all times, taught too early, the atmosphere classroom were not conducive to learning.

2. Assistance and guidance to help students who had problems that made them lack the ability to reading and writing in Thai were consulting to guide their own development, reinforcement, guidance and learning the correct way, understanding and empathy regularly, develop the ability to reading and writing in Thai by using enhancing the informants' ability to reading and writing in Thai were 9, case consultation meetings with relevant persons for assistance in troubleshooting and monitoring assistance.

3. The development of the ability to reading and writing in Thai of test scores to measure the ability to reading and writing in Thai of the target group had points from posttest of reading average was 93.81 which had higher than previous study and posttest of writing average was 95 which had higher than previous study.

อภิปราย

ในการพัฒนาประเทศสิ่งสำคัญที่จะต้องกระทำเป็นลำดับแรกก็คือ การพัฒนาคน การให้การศึกษาค้นคว้าของประเทศไทย ปัจจัยที่มีความสำคัญที่ทุกประเทศใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนก็คือ การอ่าน เพราะการอ่านคือการพัฒนาคนอย่างต่อเนื่อง การอ่านออก อ่านได้ ทำให้คนเกิดการพัฒนาตนเอง และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตที่มีโอกาสด้วยการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตของคนและต่อการพัฒนาประเทศชาตินั่นเอง รัฐบาลจึงได้ประกาศนโยบายให้ "การอ่านเป็นวาระแห่งชาติ" กระทรวงศึกษาธิการสานนโยบายดังกล่าว โดยประกาศเจตนารมณ์ให้ครูและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาไทย พัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสามารถในการอ่าน และนำทักษะการอ่านไปใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้ และเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยถือว่าการอ่านคือปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคนอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติโดยรวมต่อไป (สำลี รักสุทธี, 2553,

หน้า 3) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วรณี โสมประยูร (2542, หน้า 16) ซึ่งพบว่า การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารจึงมีความสำคัญในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น และเป็นสังคมข่าวสาร เนื้อหาสาระทางวิชาการรวมทั้งข้อมูลต่างๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่าน จึงจะสามารถเข้าใจ และสื่อความหมายกันได้ถูกต้อง

การพัฒนาคนนอกจากจะพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับทักษะการเขียน เพื่อให้การสื่อสารและการใช้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลัก เพื่อสร้างพื้นฐานพัฒนาทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 4-5) ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดเกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนด้านการอ่านและการเขียน โดยกำหนดไว้ว่า สารที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 44) สารที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 48) การอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้มีทักษะในการอ่านหนังสือ มีความสามารถในการอ่าน คือสามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว อ่านได้ถูกต้อง และอ่านได้หลายภาษา จึงมีโอกาสประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และด้านสังคม ด้านการศึกษาหาความรู้ ตลอดจนด้านข่าวสารข้อมูลได้กว้างไกล และทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในด้านการอ่าน (พรทิพย์ ชาดะรัตน์, 2546, หน้า 59) และการอ่านจัดเป็นพฤติกรรมรับสารซึ่งหมายถึงความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ความเชื่อ ทศนคติ ประสบการณ์ ผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้ส่งสารคือผู้เขียนได้เรียบเรียงหรือได้กระทำไว้ การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการดำรงชีพ และการประกอบอาชีพต่างๆ เพราะผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตน และพัฒนางานในหน้าที่ของตนให้เจริญก้าวหน้าได้ตามลำดับและตามศักยภาพของตน (สำลี รักสุทธี, 2553, หน้า 2) Laurie Rozkis (ฝ่ายวิชาการปสคิต, 2550, หน้า 144, อ้างถึงใน สำลี รักสุทธี, 2553, หน้า 2) ที่ระบุว่าผู้เชี่ยวชาญหลายคนเห็นพ้องกันว่า ความรู้หรือข้อมูลข่าวสารมักได้มาจากการอ่าน 80 ถึง 90 เปอร์เซ็นต์

การเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ หากเป็นที่ยอมรับกันว่ามนุษย์คือสัตว์ประเสริฐ การเขียนก็เป็นการสื่อสารของสัตว์ประเสริฐเพราะสัตว์ต่างๆ ไปจะสื่อสารกันได้ด้วยวิธีแสดงอาการ เช่น อากัปกริยา ท่าทาง เสียงร้อง คำพูด แววดตา การกระดิกหู แม้แต่มนุษย์สมัยก่อนที่ยังไม่ประดิษฐ์ตัวอักษรมาใช้ก็เช่นกัน คงใช้

วิธีการสื่อสารไม่แตกต่างกับสัตว์ต่างๆ ไป ต่อเมื่อมนุษย์มีการประดิษฐ์ตัวอักษรขึ้นมาใช้แล้วนั่นเอง มนุษย์จึงมีการสื่อสารด้วยภาษาเขียนจึงกล่าวได้ว่า การสื่อสารด้วยภาษาเขียนคือการสื่อสารของสัตว์ประเสริฐ เพราะสัตว์ธรรมดาทั่วไปทำไม่ได้ มนุษย์จึงภูมิใจในความสามารถของตนเอง ยิ่งประชาชนในประเทศที่ตนเองมีอักษรใช้เป็นของตนเองด้วยแล้วยิ่งภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง เช่น คนไทย (สำลี รักสุทธี, 2553, หน้า 88) ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาควรจัดกระบวนการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนคำให้ถูกต้องด้วยลายมือที่สามารถอ่านได้ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในรายวิชาอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและในระดับสูง การเรียนในระดับพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่านและการเขียนได้ถูกต้องมีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นของนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนในระดับพื้นฐานจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องหลักและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย อันได้แก่หลักการสะกดคำ ไตรยางศ์ การผันเสียงวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น และจะต้องสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีลำดับขั้นตอนจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้ไปตามลำดับอย่างต่อเนื่องและไม่รู้สึกว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องยาก (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 133)

จากผลการประเมินการปฏิรูปการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา และกลุ่มผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนมาตรฐานผู้เรียนมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถของผู้เรียนในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ และความคิดสร้างสรรค์มีคุณภาพระดับดีคิดเป็นร้อยละ 11.10 จากการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา 17,562 ทั่วประเทศ (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 31) ตัวเลขสถิติดังกล่าวเป็น

ตัวเลขอันตรราย สำหรับอนาคตของการปฏิรูปการเรียนรู้ของประเทศไทย การที่ความสามารถของผู้เรียนในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ อยู่ในเกณฑ์ต่ำ เช่นนี้ ต้นเหตุสำคัญก็คือ ผู้เรียนอ่านหนังสือน้อยเกินไป หรือไม่ชอบอ่านหนังสือ ทำให้ศักยภาพในทุกด้านดังกล่าวต่ำไปด้วย เนื่องจากขาดประสบการณ์ในการ “อ่าน” ความคิดที่หลากหลายของผู้อื่นเพื่อนำมาประมวลระหว่างเหตุและผลอย่างรอบด้านประกอบการคิดและตัดสินใจที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

จากปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับปัญหาที่ผู้วิจัยได้ประสบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแป้นสามัคคีราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ในปีการศึกษาที่ผ่านมา นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 15 คน อ่านคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คำ และเขียนตามคำบอก จำนวน 20 คำ พบว่า มีนักเรียน จำนวน 3 คน ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาระดับปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียนทั้ง 3 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านพยัญชนะและสระ แบบทดสอบการอ่านคำ แบบทดสอบการอ่านประโยค และแบบทดสอบการเขียน ผลการวิเคราะห์ปัญหาการอ่านและการเขียนพบว่ามีปัญหาทางการเรียนรู้ที่แสดงออกมาใน 2 ลักษณะ คือ

1. ปัญหาด้านการอ่าน โดยนักเรียนมีปัญหาในการอ่านดังต่อไปนี้ 1) รู้จักตัวอักษรและสระไม่ครบ 2) ไม่สามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรได้ 3) ไม่สามารถอ่านสะกดคำได้ 4) อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง 5) จำคำที่เพิ่งอ่านผ่านไปไม่ได้
2. ปัญหาด้านการเขียน โดยนักเรียนมีปัญหาในการเขียนตัวอักษรดังต่อไปนี้ 1) ลายมืออ่านยาก เขียนไม่

ตรงบรรทัด ลักษณะตัวอักษรที่เขียนไม่ถูกต้อง เขียนแล้วชอบลบบ่อยๆ 2) เขียนคำผิด

จากสาเหตุทั้ง 2 ประการที่กล่าวมาข้างต้น หากนักเรียนไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาคือความบกพร่องเหล่านี้ อาจทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่นๆ อีกด้วย นอกจากนั้นพัฒนาการเกี่ยวกับความสามารถในด้านต่างๆ อาจไม่ได้รับการพัฒนาได้อย่างเต็มตามศักยภาพเท่าที่ควร

การช่วยเหลือนักเรียนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยนั้น จะต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์อย่างละเอียดเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทย ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การปรับพฤติกรรมการเรียน การศึกษารายกรณี การให้คำปรึกษาเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล ในที่นี้ ผู้วิจัยสนใจใช้วิธีการศึกษารายกรณี เพราะการศึกษารายกรณีเป็นวิธีการที่ผู้วิจัยมีโอกาสศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลได้อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับตัวนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน และสามารถวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนมีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ทั้งนี้ เพื่อจะได้หาแนวทางหรือเครื่องมือในการแก้ปัญหาดังกล่าวได้ตรงจุด ดังเช่น มาลินี จุฑะรพ (2541, หน้า 32) กล่าวว่า การศึกษารายกรณี (Case Study) เป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลสำหรับเด็กเป็นรายๆ ไปในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งควรจะทำการศึกษาเฉพาะรายในกรณีที่พบว่า เด็กที่น่าสนใจหรือมีปัญหา ซึ่งต้องทำความเข้าใจเด็กเป็นกรณีพิเศษ เพื่อจะได้ค้นพบสาเหตุแห่งพฤติกรรมและสาเหตุแห่งปัญหา เพื่อจะได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาการและหรือช่วยแก้ปัญหาให้แก่เด็กได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ฉะนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษารายกรณีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแป้นสามัคคีราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่มีปัญหาในการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาดังกล่าว ให้มีพัฒนาการในการอ่านและการเขียนภาษาไทย และมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

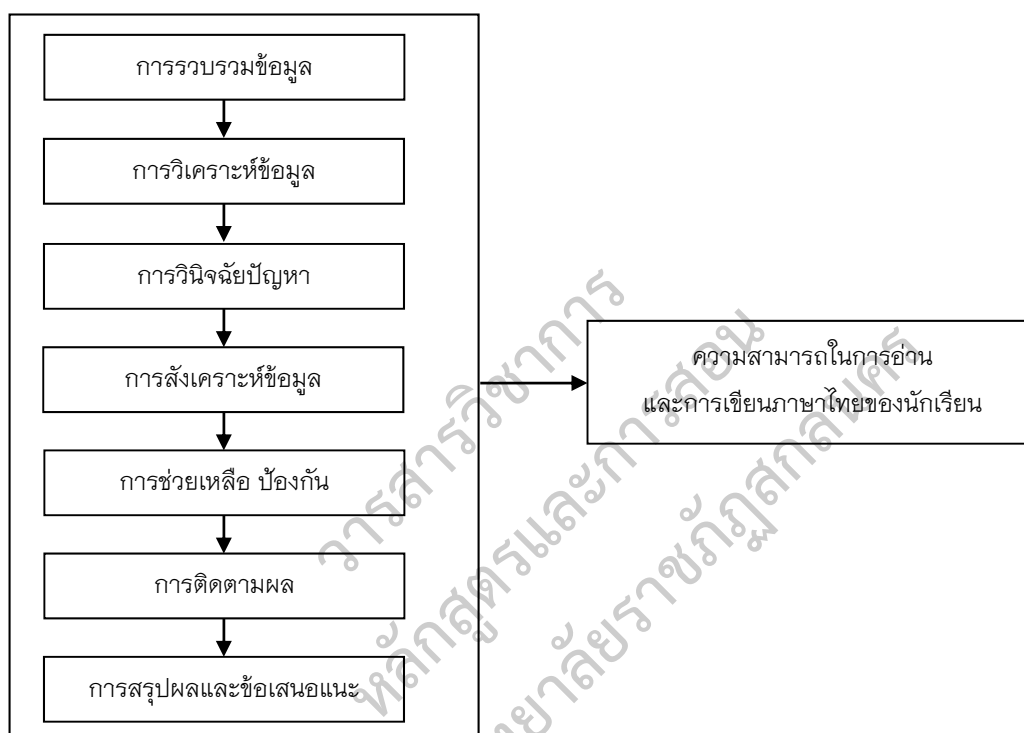
การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุของการขาดความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ทำการศึกษารายกรณี

2. เพื่อศึกษาแนวทางการช่วยเหลือ และดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ทำการศึกษารายกรณี ก่อนและหลังการได้รับการศึกษารายกรณี

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านแป้นสามัคคีราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่มีปัญหาในการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.1 นักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

1.2 พฤติกรรมปัญหาและสาเหตุของการขาดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ประเภท คือ

- 1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย และ
- 2) เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษารายกรณีครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสังเกตและบันทึกการสังเกต
2. แบบสัมภาษณ์และบันทึกการสัมภาษณ์
3. การเยี่ยมบ้านและแบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน
4. อัตชีวประวัติ
5. บันทึกประจำวัน

6. แบบสอบถาม

6.1 แบบสอบถามนิสัยในการเรียน

6.2 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียน
การสอน

6.3 แบบเติมประโยคให้สมบูรณ์

7. ระเบียบวาระ

เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่ใช้ใน
การศึกษารายกรณีครั้งนี้มี 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
และการเขียนภาษาไทยก่อนและหลังการได้รับการศึกษา
รายกรณี

2. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย
จำนวน 9 แบบฝึก ดังนี้

2.1 แบบฝึกที่ 1 การอ่านและการเขียน
พยัญชนะไทย

2.2 แบบฝึกที่ 2 การอ่านและการเขียนสระ

2.3 แบบฝึกที่ 3 การอ่านและการเขียนคำ
ประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด

2.4 แบบฝึกที่ 4 การอ่านและการเขียนคำ
ประสมสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด

2.5 แบบฝึกที่ 5 การอ่านและการเขียนคำ
ประสมสระเกิน

2.6 แบบฝึกที่ 6 การอ่านและการเขียนคำที่มี
ตัวสะกดตรงตามมาตรา

2.7 แบบฝึกที่ 7 การอ่านและการเขียนคำ
ควบกล้ำ

2.8 แบบฝึกที่ 8 การอ่านและการเขียนคำที่มี
ห เป็นอักษรนำ

2.9 แบบฝึกที่ 9 การอ่านและการเขียน
ประโยค

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบกระบวนการ
ศึกษารายกรณีของลักขณา สรวิวัฒน์ (2548, หน้า 15-17)
และพนม ลีมาอารีย์ (2538, หน้า 12-13) ซึ่งได้กำหนด
กระบวนการในการศึกษารายกรณีไว้ 6 ขั้นตอน โดยผู้วิจัย
ได้นำขั้นที่ 4 การให้ความช่วยเหลือ การป้องกัน และการ
ส่งเสริม และขั้นที่ 7 การสรุปผล และข้อเสนอแนะ ของ
กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2529, หน้า 22-23 อ้างถึงใน กรวิกา
สุวรรณกุล, 2546, หน้า 13) เข้ามาบูรณาการเป็นขั้นที่ 5
และขั้นที่ 7 ตามลำดับ ทั้งนี้ เพื่อให้การศึกษารายกรณีมี
ความสมบูรณ์มากขึ้น ดังนั้น กระบวนการในการศึกษาราย
กรณีครั้งนี้จึงกำหนดไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัว
บุคคล

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวินิจฉัยปัญหา

ขั้นที่ 4 การสังเคราะห์ข้อมูล หรือการรวบรวม
ข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นที่ 5 การช่วยเหลือ การป้องกัน และการส่งเสริม

ขั้นที่ 6 การติดตามผล

ขั้นที่ 7 การสรุปผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 การวิเคราะห์เพื่อหาค่าคะแนนระหว่างการพัฒนา
ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย
โดยใช้ร้อยละ

1.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถ
ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยศึกษาคะแนนความ
แตกต่างระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลอย่าง
ละเอียดทุกขั้นตอนด้วยตนเอง โดยใช้เครื่องมือต่างๆ ดังที่
กล่าวไว้ในหัวข้อเรื่องเทคนิคที่ใช้ในการเก็บข้อมูล การ
วิเคราะห์ข้อมูลจึงเป็นการนำข้อมูลที่ได้ออกมาสรุปหา
ข้อเท็จจริง ดังนั้น การรายงานผลการวิจัยจึงต้องเขียนสรุป

เป็นรายบุคคลโดยภาพรวมของการศึกษานักเรียน กลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 คน ตั้งแต่ลักษณะของปัญหา ประวัติ ด้านต่างๆ โดยย่อ การวินิจฉัย การช่วยเหลือ การป้องกัน การส่งเสริม การติดตามผล ตลอดจนการสรุปผลและ ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการศึกษารายกรณีนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สาเหตุของการขาดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ทำการศึกษารายกรณี ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวของนักเรียน เช่น ไม่สนใจการเรียน ขาดความมั่นใจในตนเอง เมื่อไม่เข้าใจบทเรียนไม่กล้าซักถามครู ทำให้เรียนตามเพื่อนไม่ทัน ปัญหาจากครอบครัว เนื่องจากสภาพครอบครัวมีฐานะยากจน ผู้ปกครองประกอบอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป ขาดความอบอุ่น ขาดการดูแลเอาใจใส่กวดขันในเรื่องการเรียน และปัญหา จากการสอนของครู เช่น เทคนิควิธีการสอนภาษาไทยของครูไม่เหมาะสม สอนแบบเดิมๆ ทุกครั้ง ไม่เร้าความสนใจ สอนเร็วเกินไป การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้

2. แนวทางการช่วยเหลือและดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ได้แก่ ให้คำปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองให้การเสริมแรง ชี้แนะแนวทางและวิธีการเรียนที่ถูกต้อง ให้ความเข้าใจและเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ พัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการ ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน 9 แบบฝึก และประชุมปรึกษารายกรณีร่วมกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความร่วมมือในการแก้ปัญหาและการติดตามให้ความช่วยเหลือ

3. ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย จากคะแนนการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่า นักเรียนทั้ง 3 ราย ได้คะแนนการอ่านภาษาไทยหลัง

เรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 93.81 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนการเขียนภาษาไทยหลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 95 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปได้ว่าภายหลังได้รับการศึกษารายกรณี นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 ราย มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เอาใจใส่ต่อการเรียน มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย ulyมือสวดยอ่านง่าย ส่งการบ้านทุกครั้ง มีความมั่นใจในตนเอง และมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น

อภิปรายผล

การศึกษารายกรณีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สาเหตุของการขาดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ทำการศึกษารายกรณี ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวของนักเรียน ปัญหาจากครอบครัว และปัญหาจากการสอนของครู

1.1 ตัวนักเรียน จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน พบว่า นักเรียนทั้ง 3 คน มีพฤติกรรมลักษณะเดียวกันคือ ไม่สนใจการเรียน ขาดความมั่นใจในตนเอง เมื่อไม่เข้าใจบทเรียนไม่กล้าซักถามครู ทำให้เรียนตามเพื่อนไม่ทัน ขาดความรับผิดชอบ ไม่ทำการบ้าน ส่งงานไม่ทันตามเวลาที่กำหนด และขาดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของกรวิกา สุวรรณกุล (2546, บทคัดย่อ อ้างถึงใน วนิดา หนูตตะแสง, 2552, หน้า 122) ที่กล่าวว่า ปัญหาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีสาเหตุมาจากตัวนักเรียน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับนิสัยการเรียน ไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่สนใจกิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ตลอดทั้งไม่ทบทวนการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวนิดา หนูตตะแสง (2552, หน้า 121) ที่ได้ทำการศึกษารายกรณีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีปัญหาในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โรงเรียนบ้านน้ำพุครุราษฎร์สังเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ต่ำ คือ สาเหตุจากตัวนักเรียน ได้แก่ ขาดความสนใจในการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ขาดความรับผิดชอบไม่ทำการบ้านด้วยตนเอง

1.2 ครอบคลุม จากการศึกษาข้อมูลของนักเรียนกรณีศึกษาทั้ง 3 ราย พบว่า สภาพครอบครัวมีฐานะยากจน ผู้ปกครองประกอบอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป บางครอบครัวต้องไปทำงานต่างถิ่นปล่อยให้ลูกอยู่ในความดูแลของตายายซึ่งอยู่ในวัยชรา และบางครอบครัวบิดามารดาหย่าร้างกัน ทำให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวมีความห่างเหินกัน ขาดความอบอุ่น ขาดการดูแลเอาใจใส่กวดขันในเรื่องการเรียน สอดคล้องกับมอร์ริวและวิลสัน (Morrow and Wilson, 1961, p. 514 อ้างถึงในกรวิกา สุวรรณกุล, 2546, หน้า 50) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของบิดามารดาที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดู กล่าวคือเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบยอมรับ แสดงความสนใจและเข้าใจมากกว่าการทอดทิ้ง หรือการอบรมเลี้ยงดูแบบข่มขู่ เข้มงวดกวดขันมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของกรวิกา สุวรรณกุล (2546, บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีสาเหตุมาจากปัญหาครอบครัวของนักเรียน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่ส่งผลต่อปัญหาด้านวินัยในการเรียน

1.3 การสอนของครู จากการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู พบว่า เทคนิควิธีการสอนภาษาไทยของครูไม่เหมาะสม สอนแบบเดิมๆ ทุกครั้งไม่เร้าความสนใจ สอนเร็วเกินไป การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนไม่ตั้งใจเรียนและขาดสมาธิในการเรียน ดังนั้นต้องศึกษาเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย จัดกิจกรรมการเรียนรู้และใช้นวัตกรรมที่เหมาะสมกับพฤติกรรมของนักเรียน ตลอดจนจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของกรวิกา สุวรรณกุล (2546, บทคัดย่อ) ที่กล่าว

ว่าปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาเกี่ยวข้องกับบรรยากาศในชั้นเรียนที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. แนวทางการช่วยเหลือและดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ได้แก่ ให้คำปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองให้การเสริมแรง ชี้แนะแนวทางและวิธีการเรียนที่ถูกต้อง ให้ความเข้าใจและเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ พัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการ ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน 9 แบบฝึก และประชุมปรึกษารายกรณีร่วมกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความร่วมมือในการแก้ปัญหาและการติดตามให้ความช่วยเหลือ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวทางที่กล่าวมาข้างต้นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับคำปรึกษาในการพัฒนาตนเองแล้วนำไปปฏิบัติตาม ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เมื่อได้รับการเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ ได้แนวทางและวิธีการเรียนที่ถูกต้อง และได้รับความเข้าใจเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอได้ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีสมาธิในการเรียน ตั้งใจเรียน ลดอาการประหม่า คลายความวิตกกังวล สังเกตได้จากนักเรียนมาเรียนทุกวัน ไม่นั่งเหม่อลอย กล้าสนทนาซักถามกับครู เรียนอย่างมีความสุขด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส เมื่อได้รับการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย จากแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น และเมื่อมีการประชุมปรึกษารายกรณีร่วมกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความร่วมมือในการแก้ปัญหาและการติดตามให้ความช่วยเหลือ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาและช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น ดังคำกล่าวของทีคณา แซมมณี (2550, หน้า 474) ที่กล่าวว่าการนำจิตวิทยา วิธีการ เทคนิคต่างๆ ไปใช้ในการสอน ช่วยให้การสอนมีความน่าสนใจ สนุก มีชีวิตชีวา และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายสะดวกรวดเร็ว ร่าเริงและมีความสุข

3. การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 ราย ได้คะแนนการอ่านภาษาไทยหลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 93.81 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนการเขียนภาษาไทยหลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 95 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการฝึกทักษะเป็นแบบกัลยาณมิตร ให้การเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมร้องเพลง เล่นนิทาน ปริศนาคำทาย เป็นต้น การฝึกทักษะฝึกจากง่ายไปหายาก มีความยืดหยุ่น ทั้งนี้ผู้วิจัยคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำอย่างใกล้ชิด ทำให้นักเรียนมีความสุขและสนุกสนานในการเรียน มีความกระตือรือร้นและสนใจการเรียน กล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าถาม มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ดังนั้น การจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายให้สูงขึ้นได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของกาญจนา ปฏิเวชวัฒนาสกุล (2551, หน้า 34) ที่กล่าวว่า แบบฝึกคือสื่อการเรียนรู้ หรือกิจกรรมที่ครูนำมาใช้จัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ และทักษะเพิ่มมากขึ้น จนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของประเนียง แก้วมาลากุล (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 1 (ทุ่งโพธิ์ทะเล) อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เช่นเดียวกับงานวิจัยของละมุล จันทร์แป้น (2553, หน้า 141) ที่ได้พัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะอ่านและการเขียนแจก

ลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านและการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการศึกษารายกรณี ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนควรให้ความสำคัญต่อการเรียน ตั้งใจเรียน กระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการเรียน มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีสมาธิในการเรียน มั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ เมื่อมีปัญหาในการเรียนควรขอคำแนะนำจากครู และหมั่นอ่านเขียนอยู่เสมอ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของตนเอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.1 ปีติมารดา หรือผู้ปกครอง ควรให้ความรัก ความอบอุ่น ให้กำลังใจ เห็นความสำคัญการเรียนของบุตรหลาน หมั่นซักถามเรื่องการเรียน มอบหมายงานบ้านให้รับผิดชอบตามความเหมาะสม และให้ความร่วมมือกับครูประจำชั้น หรือครูผู้สอนในการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนของบุตรหลาน

2.2 ครูประจำชั้น หรือครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ควรให้ความรักความเอาใจใส่ สนใจกำกับ ติดตามรวมทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลือในเรื่องการเรียน การฝึกฝนทักษะการอ่านการเขียน ให้การเสริมแรง มีความเป็นกันเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา จัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดบรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วม

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป ผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไปควรให้ความรักความเอาใจใส่ มีความห่วงใยอย่างจริงใจเพื่อให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจและเชื่อใจ กล้าที่จะเปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย เพื่อหาแนวทางแก้ไข และให้การช่วยเหลือได้อย่างถูกต้อง และควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย ปรับเปลี่ยนสื่อหรือนวัตกรรมให้สอดคล้องกับปัญหาทางการเรียนของนักเรียน เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหามาให้ถูกต้องอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรวิกา สุวรรณกุล. (2546). *การศึกษารายกรณีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โรงเรียนอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท คศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กาญจนา ปฎิเวชวัฒนางกูร. (2551). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระเอื้อ สระเอือ มีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ทิศนา แหมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการวัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ พิมพ์ครั้งที่ 5*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเนียง แก้วมาลากุล. (2551). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- พนม ลีมาอารีย์. (2538). *การเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล*. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- มาลินี จุฑะรพ. (2541). *จิตวิทยาการเรียนการสอน* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- ละมุล จันทร์แป้น. (2551). *การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2548). *การศึกษารายกรณี*. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- วนิดา หนูตะแสง. (2552). *การศึกษารายกรณีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีปัญหาในการอ่านและการเขียนภาษาไทย โรงเรียนบ้านน้ำพุครุราษฎร์สงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรรณี โสมประยูร. (2544). *การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ลำลี รักสุทธิ. (2553). *สอนอย่างไรให้เด็กอ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้ เขียนคล่อง และเขียนเป็น*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.